

delovali jeden poleg drugega. Sedanji okrajni zastop pa ima 23 slovenskih in 17 nemških ali nemško mislečih. Ta manjšina je gotovo večja, kakor je bila naša in nikakor ni prav, če se že kar naprej obsoja in dolži sedanja večina, da je nestrpna. Pustite nas, da poslušamo nekaj časa, potem nas sodite.

Če uraduje sedanja večina slovenski, je to čisto pravilno. Mestna občina Celjska pa dobiva vedno na nemške uloge nemška rešila. Mi smo namreč vsprejeli koj v prvi seji okrajnega odbora vodilo, da bode reševal okrajni zastop uloge v dotičnem jeziku v katerem jih stranke ulagajo. To pa ni nikakor znak narodne nestrpnosti, temveč je čisto naravno, da rešujemo ulogo slovenskih strank v slovenskem jeziku, ne pa v nemškem, katerega ne razumejo.

(Konec prih.)

Izvolitev lavantinskih škofov.

Na svetu se žalost in veselje vedno menjata. Pred štirimi meseci smo žalostni molili: Bog daj rajnemu višjemu pastirju večni mir in pokoj, a te dni smo veseli klicali: Živio, novi milostni knez in škof! Osiročena škofija je dolgo žalostna hodila, a zdaj ko je novega pastirja dobila, razvedrilo se jej je lice, in je veselo in ponosno svojo glavo vzdignila.

Zdaj po dolgih zimskih večerih radovedni Slovenci pozvedavajo: Bog si ga vé, kako novega škofa stavijo? Kakovi obredi, kakove svečanosti se pri tem vršijo? Kdo voli novega škofa in kdo jih posvečuje? Taka radovednost ni greh, in zato vam hočem vsa ova vprašanja kolikor, toliko rešiti.

Po cerkveni postavi bi morali korarji stolne cerkve novega škofa voliti. V našem cesarstvu še v Solnogradu in v Olomucu korarji škofa volijo. V časih pa je rimska stolica iz važnih uzrokov dala pravico škofo imenovati krščanskim vladarjem. Naš presvitli cesar imenujejo veliko večino vseh škofov po celem prostranem cesarstvu. V časih zopet pravica terja, da sv. Oče dovolijo, da nadškof ali osrednji škof voli škofo v svoji pokrajini.

Vsakega škofa pa, naj ga že volijo stolni korarji, ali posvetni knez ali nadškof, morajo sv. Oče rimski papež potrditi, t. j. očitno izpovedati, da je novi škof veljavno izvoljen in vreden škofijske časti, in če bi rimska stolica katerega izvoljenega škofa ne potrdila, bilo bi vse imenovanje prazno.

Leta postava velja za celi katoliški svet, samo — le čudite se — za našo lavantinsko škofijo ne, in tudi za sekovsko in krško škofijo ne. Za našo škofijo knez in nadškof Solnograški škofa ne imenujejo samo, ampak ga tudi potrdijo.

To je tedaj izborna pravica Solnograške

nadškofije, s katero se noben drugi nadškof ne more ponašati. Zato so se rajni sv. oče Pij IX. s Solnograškim nadškofom, ko so prišli v Rim, pošalili ter jih kardinalom predstavili, rekši: Ecco mezzopapa, t. j. glejte, na pol papeža.

Kako pa si je Solnograška škofija pridobila tako imenitne pravice? Starodavna Solnograška nadškofija je bila nekdanj jako obširna — preobširna ter je obsegala vse kraje, ki zdaj lavantinske, sekovske in krške škofo vbogajo. Od leta 1200 do leta 1246 je vladal v Solnogradu sloviti nadškof Eberhard II., katerega so njegovi časi zvali ljubitelja miru Dobri pastir je prehodil preobširne kraje svoje škofije in je sprevidel, da ena pastirska palica toliko ovac ne more dobro vladati. Zato je predlagal sv. Očetu, da-si na kvar svojim koristim, da hoče v Sekovi in v lavantinski dolini novi škofiji ustanoviti, kar je papež Honorij III., kakor stara pisma svedočijo, rad dovolil.

Kar je Eberhard storiti menil, to je tudi že l. 1228 učinil in je ustanovil našo škofijo v lavantinski dolini na Koroškem. Zbog tega ga papež Inocencij IV. v posebnem listu pohvalijo rekoč: „Ti duhovno stvar od posvetne više ceniš, kakor je tudi prav, in tebi je za božjo reč več mar, kakor za človečjo ter si si pač najboljši delež izvolil, ki ti tudi ne bo odvzet.“

Ustanovitev novih škofij je nadškofa silno veliko stala, a velikodušni in pobožni Eberhard si za vse svoje potroške ni ničesar izgovoril, kakor samo edino pravico, da naj njegovi nasledniki imenujejo in potrjujejo škofo za našo škofijo za vse prihodnje čase. To pravico pa si je le zavoljo tega izgovoril, ker si je bil svest, da bode mati — Solnograška cerkev — hčerko — lavantinsko cerkev — vsak čas najboljšo oskrbela.

(Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Promet meseca novembra t. l. južno-štajarske hranilnice v Celji.

Hranilnih vlog vložilo se je meseca novembra 147 s vkupno svoto 55.689 gld. 73 kr., vzdignilo se jih je 5 v znesku 1136 gld. 11 kr., toraj se je meseca novembra t. l. vložilo več za 54.553 gld. 62 kr.

Prošenj za posojila vložilo se je 146 za 131.720 gld., dovolilo se je pa na 106 prošenj 83.820 gld.; odbilo se je 11 prošenj za 4300 fl., zaradi premale hipoteke in 29 prošenj za 43.600 fl. se še ni rešilo.

Odkar hranilnica posluje, t. j. v 4 mesecih, vložilo se je v 512 vlogah 211.617 gold. 6¹/₂ kr., vzdignilo pa samo 7622 gld. 55 kr., tako je stanje vlog koncem novembra t. l. 203.954 gld. 51¹/₂ kr. Najnižja vloga je 1 gld.,